

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΔΥΟ (2)**

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, ένας άντρας από πολύ αριστοκρατική γενιά αλλά με χαρακτήρα πολύ διεστραμμένο, συνωμότησε εναντίον του κράτους. Τον είχαν ακολουθήσει μερικοί επιφανείς αλλά αχρείοι άντρες. Ο Κατιλίνας διώχτηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του πιάστηκαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Υπό την επιρροή αυτών ενεργώντας πολλοί, όχι μόνο φαύλοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι αν αυτός φθάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που (ώστε) να μην βλέπει ότι έγινε η συνωμοσία, κανείς (δεν θα είναι) τόσο αχρείος, που (ώστε) να μην το ομολογήσει.

B1.

1-β

2-α

3-β

4-γ

5-γ

B2.

ρεαλιστής: rem

σοσιαλισμός: socii

στραγγαλίζω: strangulati (sunt)

φίρμα: confirmaverunt

ρήγας: regie

Γ1.

nobilissimi generis: nobilissima genera

clari: clariores - clarissimi

quidam: cuiusdam

viri: viros

urbe: urbium

carcere: carcer

spem: spe

sententiis: sententiam

multi: multum/multo - plus - plurimum

id: earum

coniurationem: coniuratio

Γ2α.

pervenerit → pervenire

videat → videre

fateatur → fateri

Γ2β.

coniuravit: coniurem

consecuti erant: consequuntur

expulsus est: expellebas

deprehensi sunt: deprehendendi

aluerunt: aluissemus

nascentem: nascituram

dicerent: dic

intellego: intellectu

fore: esse

Δ1α.

ingenii: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική της ιδιότητας στο vir

ex urbe: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός απομάκρυνσης από τόπο στο ρήμα expulsus est

eius: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική κτητική στο socii

non credendo: απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου ως αφαιρετική του τρόπου στο ρήμα confirmaverunt

factum esse: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο ρήμα dicerent (ετεροπροσωπία)

Δ1β.

qui non fateatur: δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική - συμπερασματική πρόταση που λειτουργεί συντακτικά ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος/συμπεράσματος στο fore . Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το συμπέρασμα στη λατινική είναι μια υποκειμενική κατάσταση. Συγκεκριμένα, με υποτακτική χρόνου Ενεστώτα (non fateatur) γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (άμεσα από το fore και έμμεσα από το intellego) και αναφέρεται στο παρόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, διότι το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

Δ2α.

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum [...] proelio victum, interfecit.

Δ2β.

Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη του χρόνου, με υποκείμενα τα Marco Tullio Cicerone και Gaius Antonio και το consulibus ως κατηγορηματικός προσδιορισμός στα υποκείμενα.

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent

Επιμέλεια: Ομάδα Φιλολόγων Οιδανικό